

самоврядування повинні звертати особливу увагу на покращення показників, які відповідають за інвестиційну привабливість, а саме: оцінка майнового становища підприємства; оцінка фінансових результатів діяльності підприємства; оцінка ліквідності підприємства; аналіз ділової активності; аналіз фінансової стійкості; аналіз рентабельності.

Крім того, серед переліку даних показників мають показники, що забезпечують екологічний аспект вигод інвестора.

За останні роки своєї діяльності СКП «Харківзеленбуд» отримує наступний фінансовий результат діяльності: у 2012 р. – збиток 1985 тис. грн.; 2013 р. – прибуток 489 тис. грн.; 2014 рік – збиток 43 тис. грн. Прибуток, отриманий у 2013 році, підприємство спрямувало на переоснащення та модернізацію основних фондів на підприємстві та створення виробничого запасу продукції зеленого будівництва. Підприємство не може розраховувати лише на кошти міського бюджету, тобто підвищення інвестиційної привабливості СКП «Харківзеленбуд» дозволить вийти з зони нестабільної фінансово-господарської діяльності.

Звертаючи увагу на специфіку діяльності СКП «Харківзеленбуд», воно є потенційно інвестиційно-привабливим, але для підвищення інвестиційної привабливості необхідно:

- розробляти міські та регіональні проекти по зеленому будівництву, при участі міських органів влади та інвесторів;
- застосування сучасних технологій у створенні об'єктів благоустрою і озеленення;
- підприємство має виконувати замовлення з вертикального і контейнерного озеленення від приватних замовників;
- оптимізувати структуру основних засобів на підприємстві.

Отже, беручи до уваги вище наведені пропозиції щодо підвищення інвестиційної привабливості, СКП «Харківзеленбуд» за допомогою диверсифікації діяльності має всі шанси на залучення інвесторів та їх коштів.

ПРОБЛЕМА УСТОЙЧИВОГО ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ ЭКОНОМИКИ И ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ

Н. В. БИБИК, канд. экон. наук, доцент
К. Ю. БОНДАРЕНКО, студентка факультета ЭиП
*Харьковский национальный университет
городского хозяйства имени А.Н. Бекетова
61002 Украина, г. Харьков, ул. Революции, 12
kristi-bond@mail.ua*

Проблема взаимодействия человеческой деятельности и окружающей природной среды с разной степенью влияния существовала на всем протяжении жизни человечества. Ее решение должно состоять в поиске компромисса между экономикой и экологией, стремлении направить это взаимодействие в

определенные рамки, позволяющие, с одной стороны, обеспечивать экономическое развитие страны, и с другой - сохранять окружающую среду.

В результате экономической деятельности образуются отходы природных ресурсов, и только незначительная их часть возвращается в производство, остальные поступают в окружающую среду. Наличие у природной среды ассимиляционного потенциала, формирующегося за счет способности экосистем к самовосстановлению и саморегуляции, позволяет им сохранять свое состояние в равновесном состоянии, удерживая тем самым величину экологического ущерба (возникающего в процессе негативного природно-техногенного воздействия) ниже предельных значений. Данное обстоятельство дает возможность обществу и природопользователю частично экономить на природоохранных финансовых расходах. Если объем отходов превышает способность природной среды ассимилировать загрязняющие вещества и отходы, ухудшается качество окружающей среды и ее способность обеспечивать ресурсами производство и общественное потребление.

Природная среда представляет собой лишь естественную основу производственной деятельности человека, естественную предпосылку материального производства. Она не может определять ту или иную социально-экономическую систему, она лишь представляет те условия, в которых развивается общество. И как таковая природная среда может оказывать то или иное влияние на развитие производства, способствовать развитию или усложнять его, требуя больших (или дополнительных) затрат.

Для эффективного потребления природных ресурсов необходимо их рациональное использование. Что предусматривает соблюдение принципа многоцелевой эксплуатации природных ресурсов, максимально полное использование природных благ с минимальным изъятием новых порций естественных ресурсов из природы и наивысшей экономической отдачей в рамках сохранения целесообразного экологического равновесия, обеспечивающего длительный эколого-социально-экономический баланс между динамической системой хозяйства и необходимыми ему естественными ресурсами. При этом на равных началах целями первого ранга признаются и максимизация экономических выгод, и сохранение экологического равновесия.

Одним из наиболее эффективных способов повышения экологической устойчивости экономической системы является взаимодействие таких процессов в экономике как:

- рост экономических показателей за счет внедрения малоотходного и ресурсосберегающего производства;
- минимизация использования природных ресурсов, уменьшение отходов производства и повторное использование ресурсов.

Такой подход направлен на сохранение запасов природных ресурсов, что позволит продлить их использование и обеспечить благосостояние страны в будущем.